

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/311/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117210684
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6117210684.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu Prima banka Slovensko a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej V. Y., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom V. 5, XXX XX F. Bystrica, o zaplatenie X.XXX,XX Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/88/2017 - 65 zo dňa 16.05.2018 a proti dopĺňaciemu rozsudku č. k. 9Csp/88/2017 - 86 zo dňa 13.07.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Csp/88/2017 - 65 zo dňa 16.05.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 9Csp/88/2017 - 86 zo dňa 13.07.2018 vo výroku, ktorým okresný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok rozsudku), vo výroku, ktorým okresný súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia úroku 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia, zamietol (výrok dopĺňacieho rozsudku) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok rozsudku),
z r u š u j e a vec v tomto rozsahu v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.464,01 Eur z titulu neuhradenej istiny, úrok v sume 49,31 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,80 Eur ako aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatennej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 až do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (tretí výrok). Dopĺňacím rozsudkom žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplatenia úroku 12,90% ročne z nezaplatennej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 až do zaplatenia zamietol.

2. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že žalobca uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. 13788, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,- Eur. Nakoľko žalovaná prestala uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca potom upomienkou zo dňa 19.01.2017 upozornil žalovanú na omeškание a možnosť predčasného zosplatenia úveru. Následne dňa 24.03.2017 žalobca pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru. V konaní sa domáhal zaplatenia nesplatennej časti istiny poskytnutého úveru vo výške 1.464,01 Eur, keďže do zosplatenia úveru žalovaná uhradila na istinu sumu 535,99 Eur. Ďalej si žalobca uplatňoval sumu 49,31 Eur ako kapitalizované zmluvné úroky ako aj kapitalizované úroky z omeškania vo výške 0,80 Eur do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Okrem toho si žalobca uplatňoval aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 25.03.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vyhovel žalobe ohľadom zaplatenia požadovanej istiny, kapitalizovaných zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do predčasnej splatnosti. Zároveň vyhovel aj v časti žaloby, ktorou sa žalobca domáhal úroku z omeškania z nezaplatennej istiny po predčasnej splatnosti vo výške

8% ročne, ako nároky vyplývajúci z ustanovenia § 517 OZ a nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z.. Prvoinštančný súd zamietol žalobcu v časti, ktorou žalobca požadoval úrok z omeškania z nezaplatených úrokov po predčasnej splatnosti nakoľko podľa názoru okresného súdu úrok z omeškania predstavuje príslušenstvo pohľadávky rovnako ako samotný úrok v zmysle § 121 ods. 3 OZ. Poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia OZ ani zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) nevyplýva právo požadovať úrok z omeškania z príslušenstva pohľadávky. Súdna prax v minulosti toto akceptovala, ale len v prípade, ak by išlo o zmluvné dojednanie. Z uvedených dôvodov v tejto časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Dňa 13.07.2018 vydal prvoinštančný súd doplniaci rozsudok, ktorým zamietol žalobu žalobcu ktorou sa domáhal od žalovanej zaplata úroku 12,90 % ročne z nezaplatenej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplata. Konštatoval, že o tomto nároku žalobcu nerozhodol rozsudkom zo dňa 16.05.2018, nakoľko táto skutočnosť nevyplývala ani z citovaného predmetu žaloby v odseku 4, ani z odôvodnenia zamietnutia žaloby v odseku 11 rozsudku. Poukázal na to, že predčasné zosplatenie úveru je jednostranným právnym inštitútom na základe ktorého veriteľ zmenou záväzku môže požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej sumy. V takomto prípade veriteľ svojím právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom má právo okamžite získať späť celú sumu požičaných peňazí v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdiel spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa a nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov, pričom právny poriadok mu poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky. Z tohto dôvodu veriteľ nemá právo inkasovať úroky, ktoré by mu inak patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Taktiež uviedol, že ak by aj existovala dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti, takáto by bola neplaná pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39, § 52 ods. 2, § 517 OZ (rozsudok KS PO sp. zn. 6Co/190/2014 ako ja uznesenie ÚS SR sp. zn. 476/2012). V závere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici ohľadom obdobnej otázky v konaní pod sp. zn. 15Co/261/2017, 12Co/16/2016 a 13Co/286/2017.

4. V zákonnej lehote podal proti rozsudku a doplniacemu rozsudku odvolanie žalobca napadajúc výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (druhý výrok rozsudku) a výrok doplnacieho rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata 12,90% ročne z nezaplatenej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplata zamietol.

5. V odvolaní voči rozsudku uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Rozhodnutie považuje za nesprávne nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1, písm. h/ CSP. Podľa názoru žalobcu zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou ako zmluvný úrok naakumulovaný z istiny do dňa zosplatenia, ktorý sa ďalej po zosplatení už navyšoval. Z tohto dôvodu nejde o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá má zamedziť nedôvodnému navyšovaniu nárokov veriteľov. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia tunajšieho súdu, a to na rozhodnutia sp. zn. 43Co/23/2013, sp. zn. 14Co/542/2016, sp. zn. 43Co/19/2017, sp. zn. 16Co/111/2017, ale aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Cob/62/2007, Krajské súdu Nitra sp. zn. 8Co/193/2017 a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/143/2019.

6. Následne žalobca podal dňa 30.07.2018 odvolanie aj voči výroku doplnacieho rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplata úroku 12,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.464,01 Eur od 25.03.2017 až do zaplata.

7. Toto svoje odvolanie voči doplniacemu rozsudku odôvodnil tým, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

8. Žalobca je toho názoru, že má nárok na zaplata zmluvného úroku aj po predčasnom zosplatení úveru, pričom poukázal na ustanovenie § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 ObZ. Taktiež uviedol, že tvrdenie, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, pričom moment jeho zániku neustanovuje. V prípade, ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa

na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. V zmysle § 497 ObZ, obsahom záväzku dlžníka nie je len vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia, až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, pričom samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Rovnako žalobca poukázal aj na ustanovenie § 506 ObZ, ktoré upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac ako dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Takéto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc, pričom právo veriteľa, aby mu dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi trvá. Ide o právny inštitút na ochranu veriteľa, ktorého využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia v akom bol pred odstúpením od zmluvy. V uvedenom žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/23/2017 - 92 zo dňa 29.11.2017, č. k. 43Co/28/2017 - 94 zo dňa 27.02.2018 a rozsudok č. k. 43Co/7/2018 zo dňa 31.05.2018, ale aj na ďalšie rozhodnutia odvolacích súdov.

9. Vo vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatnení dlhu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. č. k. 33Cdo /212/2014 zo dňa 21.08.2014, podľa ktorého pre posúdenie primeranosti výšky úrokového zaťaženia nemožno obe sadzby sčítať, a že zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali.

10. Žalobca taktiež v odvolaní poukázal na návrh zákona (neskôr prijatý pod č. 106/2014 Z. z.) z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať OZ, obsahoval pod č. 1 ustanovenie, ktorým sa navrhovalo nasledujúce doplnenie OZ: „V § 53 ods. 9 OZ sa na konci pripája táto veta: Úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565.“ Táto navrhovaná zmena nebola legislatívne prijatá zákon č. 106/2014 Z. z. ani žiadna iná zákonná novelizácia takéto ani obdobné ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu, neobsahuje.

11. Podľa názoru žalobcu rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/98 na ktoré poukázal vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie sa netýka samotného uplatňovania nároku na dohodnutý úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov po zosplatnení úveru. Rovnako uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 nevyjadril právny názor, ktorým by akýmkoľvek spôsobom podporoval stanovisko súdu ohľadne úrokov po zosplatnení.

12. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu voči rozsudku a dopĺňaciemu rozsudku nevyjadрила.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9Csp/88/2017 - 65 zo dňa 16.05.2018 v napadnutom zamietajúcom výroku (druhý výrok) a v závislom výroku o trovách konania (tretí výrok) v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 9Csp/88/2017 - 86 zo dňa 13.07.2018, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovanej zaplata úroku 12,90% ročne z nezaplatenej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 až do zaplata zamietol, podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu ide vtedy, ak súd nepoužije správny predpis, alebo ak síce aplikoval správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Súd prvej inštancie okrem iného zamietol nárok žalobcu na zaplata úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 49,31 Eur od 25.03.2017 do zaplata. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca právo požadovať príslušenstvo z príslušenstva od dlžníka nemá, nakoľko ustanovenia OZ ani ObZ mu takúto možnosť nepriznávajú. Odvolací súd v tomto smere považuje za potrebné uviesť, že napriek tomu, že žalobca v odvolaní svoju argumentáciu podporil názormi vyslovenými predovšetkým obchodnoprávnymi senátmi odvolacích súdov, je táto argumentácia v tomto prípade prípustná, keďže ide o otázku, ktorá by mala byť rovnako riešená nie len v občianskoprávných veciach, ale aj obchodnoprávných. Úroky pri zmluve o úvere sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka,

príčom v dôsledku omeškania s ich platením vzniká veriteľovi v tomto prípade žalobcovi právo na zákonné úroky z omeškania. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné rozlišovať medzi úrokmi z úrokov (tzv. anatocizmus) a úrokmi z omeškania z úrokov. Úroky z omeškania na rozdiel od zmluvných úrokov majú sankčný charakter, ktorý vyplýva zo zákona, a to či už z § 517 OZ alebo § 369 ObZ. V tomto prípade je zrejmé, že žalobca si uplatňuje úroky z omeškania z kapitalizovaných úrokov, ktoré vyčíslil ku dňu zosplatnenia úveru na ktoré má nárok v zákonnej výške v zmysle § 517 OZ. V rozhodovacej praxi všeobecných súdov nie je ničím výnimočným, že rozhodujú o nárokoch veriteľov, ktorí si v konaní uplatňujú svoje splatné splátky pohľadávok, ktoré v sebe zahŕňajú nie len istinu ale aj úrok, pričom súdy priznávajú veriteľom zákonný úrok z omeškania, na ktorý majú po splnení zákonom predpokladaných podmienok nárok. Aj v tomto prípade, ide o rovnaký postup len s tým rozdielom, že žalobca rozdelil svoj nárok na dve samostatné časti, ktoré kapitalizoval ku dňu vyhlásenia zosplatnenia úveru, a to na istinu a zmluvný úrok, z ktorých si uplatnil svoj nárok na zákonný úrok z omeškania.

16. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je zmätočný a nepreskúmateľný.

17. Podľa § 225 ods. 1 CSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

18. Žalobca sa v konaní voči žalovanej domáhal viacerých nárokov, a to

- nároku na zaplatenie istiny vo výške 1.464,01 Eur, ku dňu zosplatnenia úveru,
- kapitalizovaného úroku vo výške 49,31 Eur, ku dňu zosplatnenia úveru,
- kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 0,80 Eur z nezaplatených splátok ku dňu zosplatnenia úveru,
- zmluvného úroku vo výške 12,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia,
- úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia,
- úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 49,31 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia,
- a náhrady trov konania.

-

19. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanú zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.464,01 Eur z titulu neuhradenej istiny, úrok v sume 49,31 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,80Eur, ako aj úrok z omeškania v nezaplatenej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 až do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania (tretí výrok).

20. Z takto vyhláseného rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie prvým výrokom čiastočne vyhovel žalobe žalobcu, keď tomuto priznal nárok na zaplatenie istiny vo výške 1.464,01 Eur, zaplatenie úroku vo výške 49,31 Eur, zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,80 Eur ako aj úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny vi výške 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia. Druhým výrokom, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, rozhodol aj o zvyšných dvoch žalobcom uplatňovaných nárokoch, a to nároku žalobcu na zmluvný úrok vo výške 12,90% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8% ročne nezaplatených úrokov vo výške 49,31 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia, ktoré mu nepriznal. V treťom výroku rozhodol o závislom výroku o trovách konania.

21. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 225 ods. 1 CSP môže súd vydať dopĺňajúci rozsudok len vtedy, ak absentuje niektorý z výrokov predmetu konania o ktorom nerozhodol.

22. Nakoľko súd prvej inštancie prvým a druhým výrokom rozhodol o celom žalobnom základe ako predmete konania, nemohol postupovať postupom podľa § 225 ods. 1 CSP a vydať dopĺňací rozsudok č. k. 9Csp/88/2017 - 86 zo dňa 13.07.2018, ktorým žalobu žalobcu ktorou sa domáhal zaplatenia úroku 12,90% ročne z nezaplatenej istiny 1.464,01 Eur od 25.03.2017 do zaplatenia zamietol, keďže o tomto nároku už rozhodol druhým výrokom rozsudku č. k. 9Csp/88/2017 - 65 zo dňa 16.05.2018, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

23. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces je v zmysle judikatúry ESLP aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Každé rozhodnutie súdu vo veci, ktoré bolo písomne vyhotovené musí obsahovať stručné odôvodnenie, z ktorého má byť zrejmé najmä objasnenie základných dôvodov, ktoré viedli súd k prijatiu rozhodnutia, a ktoré môže byť preskúmateľné odvolacím súdom. Z odôvodnenia rozhodnutia má byť zrejmé, ako súd na zistené skutkové okolnosti veci aplikoval príslušný hmotnoprávny predpis, ako procesne postupoval, a prečo rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje vadu konania, ktorá zakladá nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Riadne odôvodnenie rozhodnutia je právom strany súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo je ústavne garantované v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy SR.

24. Nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 9Csp/88/2017 - 65 zo dňa 16.05.2018 nie je riadne odôvodnený, čo do prevyšujúcej zamietajúcej časti, pričom odôvodnenie rozsudku nie je možné nahradiť doplňujúcim rozsudkom, táto vada bráni odvolaciemu súdu v jeho preskúmvacej právomoci. Nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom sú nepreskúmateľné, lebo rozsudok neobsahuje dostatočné dôvody v zamietajúcej časti, ktoré nie je možné doplniť dopĺňacím rozsudkom, prichádza do úvahy len jeho zrušenie.

25. Nakoľko súd prvej inštancie vydal zmätočné a nepreskúmateľné rozhodnutie, pričom takýmto procesným postupom znemožnil strane sporu uskutočňovať jej patriace procesné práva, čoho následkom bolo porušenia práva na spravodlivý proces a rovnako vec vo vzťahu k zamietajúcej časti výroku týkajúcej sa nároku žalobcu na úrok z omeškania z kapitalizovaného úroku nesprávne právne posúdil, odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a v spojení s §391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie, rešpektujúc vyslovený právny názor odvolacieho súdu, opätovne posúdiť nárok žalobcu na úroky z omeškania z kapitalizovaných úrokov a zároveň s ohľadom na to, že medzi žalobcom a žalovanou ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy posúdi výšku žalobcom uplatňovaného úroku z omeškania. Taktiež znova rozhodne o zamietajúcej časti rozsudku vo vzťahu k nároku žalobcu na zmluvné úroky po zosplatnení a svoje rozhodnutie odôvodní, pričom v novom rozhodnutí sa vysporiada aj s námietkami žalobcu vo vzťahu k tomuto nároku.

27. Odvolaním nenapadnutý prvý výrok rozsudku prvoinštančného súdu zostal nedotknutý (§ 367 ods. 2, 3 CSP).

28. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).